

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии шурои диссертациони 6D.KOA-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ ба диссертатсияи Ахмедҷонова Мушараф Абдурасуловна дар мавзуи «Старчевский А. В. ва вижагиҳои сохтори маъноии “Фарҳанги тоҷикӣ-русӣ”-и ӯ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500-Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) пешниҳод шудааст.

Диссертатсияи Ахмедҷонова Мушараф Абдурасуловна ба таҳлилу таҳқиқи вижагиҳои сохтори маъноии “Фарҳанги тоҷикӣ-русӣ”-и Адалберт Викентевич Старчевский бахшида шудааст. Аҳаммияти ин кори диссертационӣ, пеш аз ҳама, аз он иборат аст, ки бори аввал вижагиҳои сохтори маъноии “Фарҳанги тоҷикӣ-русӣ”-и Старчевский А. В. дар қолаби рисолаи диссертационӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Шинохт ва таъйиду таъйини арзишу аҳаммияти ин фарҳанги муҳим, ки ҳамчун нахустин фарҳанги тоҷикӣ-русии соҳавист, пажӯҳиши вижагиҳои сохтори маъноии ин фарҳанги фаромӯшшуда аз ҷумлаи мавзӯҳои мубрами ин кори таҳқиқӣ мебошад. Бар ин мабнӣ, таҳқиқи мавзӯҳои меҳварӣ ва мухтассоти сохторӣ ва маъноии “Фарҳанги тоҷикӣ-русӣ”-и А. В. Старчевский боарзиш ва судманд доништа мешавад.

Навоварии илмии диссертатсия дар он зоҳир меёбад, ки он дар забоншиносии тоҷик, хусусан дар самти таҳқиқи фарҳангшиносӣ нахустин таҳқиқи илмист. Фарҳанги мавриди гуфтугӯ дорои вижагиҳои илмию назарӣ, амалӣ, маъноию вожагонӣ буда, ин масъалаҳо бори аввал мавриди омӯзишу пажӯҳиши вижа қарор гирифтаанд.

Маводи диссертатсия ва дастовардҳои илмии таҳқиқро дар баррасии масъалаҳои назарӣ ва таърихӣ алоқаманд ба фарҳангшиносӣ, хусусан фарҳангшиносии дузабона, муқаррар сохтани вижагиҳои сохторӣ ва маъноии истилоҳоти фарҳанги мазкур, муайян сохтани тағйири маъноии истилоҳоти он, гуруҳбандӣ намудани истилоҳоти фарҳанг аз рӯйи мавзӯ ва маъно, муайян намудани ҷанбаи решашиносии истилоҳоти ҷудогонаи фарҳанг, омӯзиши таркиб ва

сохтори истилоҳоти фарҳанг ва ниҳоят густариши робитаҳои илмӣ халқҳои тоҷикӣ рус метавон мавриди истифода қарор дод. Натиҷаҳои таҳқиқ дар шинохти раванди такомули фарҳангшиносӣ, фарҳангшиносӣ, баррасии масоили марбут ба равобити адабӣ маводи муфид хоҳад дод.

Диссертатсия ба талаботи бандҳои 31-33 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Саҳми шахсии доғалаби дарёфти дараҷаи илмиро дараҷаи дарки масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда, натиҷаҳо ва хулосаҳои асосии қор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда ва мустақил ифода шудани нуқтаи назари ӯ нисбат ба мавзӯи таҳқиқ таъйид мекунад.

Мавзӯ ва мазмуни таҳқиқи диссертатсионӣ бо шиносномаи ихтисоси 6D020500-Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) мутобиқ мебошад.

Натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқ ва тавсияҳои муаллиф дар 9 мақола, ки аз ин шумора 3 номгӯи он дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъъ расидаанд, инъикос ёфта, бо мазмун ва мавзӯи диссертатсия бевосита алоқаманд мебошанд. Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои нашркардаи унвонҷӯ фарогири мазмуну муҳтавои диссертатсия мебошанд. Мақолаҳои илмӣ интишорёфтаи муаллиф ва таъдоди маводи ҷопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат менамоянд.

Дар диссертатсияи Аҳмедҷонова Мушараф истифодаи мавод бидуни ишора ба муаллиф ё маъхаз ба назар намерасад. Ин аз риоя шудани банди 37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ гувоҳӣ медиҳад.

Дар хулосаи диссертатсия дастовардҳои таҳқиқ ва моҳияти масъалаҳои меҳварӣ зикр ёфта, дурнамои мавзӯи қори диссертатсионӣ таъйин шудааст. Аҳамияти таҳқиқ, навоариҳои илмӣ диссертатсия ва арзиши амалии онро ба назар гирифта, комиссияи экспертӣ ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи Аҳмедҷонова Мушараф Абдурасуловна қори таҳқиқии анҷомёфта буда, ба талаботи Комиссияи олии

аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад ва онро барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500-Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) ба ҳимоя пешниҳод кардан мумкин аст.

Комиссияи экспертӣ дар асоси банди 60-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ пешниҳод менамояд:

1. Ба мавзуи диссертатсияи Аҳмедҷонова Мушараф Абдурасуловна тағйирот ворид карда шавад ва дар шакли “Вижагиҳои сохторию маъноии “Фарҳанги тоҷикӣ-русӣ”-и А. В. Старчевский” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500-Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) дар ҷаласаи шурои десертатсионии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ тариқи овоздиҳии ошкоро ба ҳимоя қабул гардад.

2. Комиссияи экспертӣ муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмӣ-таҳқиқонашон ба ихтисоси 6D020500-Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) мувофиқатдоранд, ба ҳайси муқарризони расмӣ пешниҳод менамояд:

- **Мамадназаров Абдусалом** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони англисӣ ва типологияи муқоисавии факултети забонҳои Осиё ва Аврупои Донишгоҳи миллии Тоҷикистон;

- **Усмонова Мунаввара Холиқовна** – номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забоншиносӣ ва рӯзноманигории Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

3. Ба сифати муассисаи пешбар “Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ” пешниҳод мешавад.

4. Барои гузоштани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаҳои Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ ва Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти

